

PŘÍBĚH

KAPITÁN A PANÍ KIKINGOVÁ

Dnes si přečtete příběh o tom, jak kapitán potkal svou budoucí ženu, paní Kikingovou.

Poprvé na ni narazil v jednom malém přístavu. Tehdy se paní Kikingová jmenovala zkrátka jen Marína a večer vysedávala na molu, u něhož kapitánova loď právě kotvila.

Zatím co jeho posádka uklízela palubu, Kiking si vyrazil trochu protáhnout nohy. Nejdříve si na molu všimnul sítí s mušlemi, z nichž ještě odkapávala voda. Kousek opodál se válela hromada prázdných lastur.

Kiking se zadíval na zahalenou osobu, která tupým nožem otvírala jednu mušli za druhou, a rovnou je i baštila. Obličej ji zakrýval obrovský, ušmudlaný klobouk a vůbec se celá ztrácela v pánské košili a kalhotách.

Prošel těsně vedle ní, pak se ale zarazil. Něco mu tu nehrálo.

„Hej námořníku, jak to, že jíš ty mušle syrové, zeptal se.“

„Hled' si svého,“ houkla na něj Marína a baštila dál.

Teprve v tu chvíli Kiking zaznamenal, kolik už toho spořádala.

„Tolik by nesnědla celá moje posádka,“ pomyslel si. „A ani neulovila,“ podivil se hned vzápětí.

Možná vám nejde do hlavy, že si Kiking mohl paní Kikingovou splést s námořníkem, ale spletl. Ještě chvíli počkejte, ono se to provalí.

Takového lovce bych zrovna na loď potřeboval, musel přiznat Kiking.

Jenže Marína na něj prskla:

„Nemám zájem.“

„Proč?“

„Jsi nadutec.“

„Já a nadutec?“ nechápal Kiking.

povídka

„Myslíš si, že jsi zkušený námořník, ale ve skutečnosti o moři nic nevíš.“

„Já že nic nevím? No dobře, a co třeba nevím?“

„Zítra přijde severní vítr, chystáš se na ostrov Karaoke a ta chceš plout přímo proti větru.“

„To se mi nějak nezdá,“ řekl kapitán obezřetně.

Ve skutečnosti si ale myslel, že nějaký mušložrout mu nebude říkat kam má a nemá plout.

„Škoda. Tak dobrou noc Kikingu,“ řekla Marína, sebrala zbytek muší a odešla do tmy.

Ten večer Kikinga vůbec nenapadlo, že mluvil se ženou. Ale počkejte, on to vážně zjistí.

Druhý den kapitán spolu se svou posádkou vyplul, přesně tak, jak měl původně v plánu.

Nejdřív je vítr dlouho stácel špatným směrem, několikrát museli změnit plachty, až nakonec jako by pluli nazpátek.

Námořníci se začali vztekat.

„Kapitáne, tahle lopota nemá žádný smysl. Vždyť se tady udřeme, a zejtra se zase probudíme v tom samém přístavu, ze kterého jsme vypluli. Nebylo by lepší plout jiným směrem? Třeba úplně opačným, nebo aspoň na boták,“ překřikovali se.

V tu chvíli to Kiking zabalil. Brumlal si pod vousy a odmítal cokoli dál dělat.

Pořád mu vrtalo hlavou, jak mohl mít ten zatrectilý námořník pravdu.

Vždyť jeho vlastní předpovědi doted' nikdy neklamaly. Konečně se mu po několika týdnech celá příhoda skoro vykouřila z hlavy.

Když se zrovna chystal zakotvit u opuštěného ostrova, spustil kotvu, a na souši uviděl tutéž siluetu s velkým kloboukem v pánských otrhaných šatech.

dokončení příště

SIHÁČEK

372

červen 2021

Jak to zvládáme

CO SE STALO

26. 5. — byla třetí pravidelná schůzka v roce 2021. Počasí nám stále přeje, většinu času svítilo slunce.

Dnes nás bylo osm. Zastříleli jsme si čtvrté kolo střelecké ligy, střelbu z pistole. Paťa si doplnila chybějící disciplíny. Ti co nestříleli, foukali foukačkou do terče.

V další části jsme přeskakovali točící se lano. Společně přeskoky se moc nedařili a tak jsme si vyzkoušeli, kolik přeskoků zvládneme samostatně. Nejvíce přeskoků předvedla Veverka — 62, aby ji vzápětí překonala, při třetím pokusu, Kája, která přeskočila 76 krát.

Potom jsme si vyzkoušeli házení a chytání ringa, rozdělili se na dvě části a zahráli si ringobal. Po čase jsme prohodili některé členy týmů a dosáhli jsme vyrovnanějšího poměru.

Před závěrem Milach promluvil o Bobu Dylanovi, a to jenom proto, aby se dostal k tomu, že zítra oslaví výrazné kulaté výročí (kdo ví, ten ví).

Na závěr jsme si rozdali nový Siháček, a připomněli jsme si, že první víkend v červnu je Memoriál, a rozešli se k domovům.

2. 6. — už bylo letní počasí. Slunce svítilo, teploty kolem 25 °C. Dnes se nás sešlo šest. Protože v sobotu bude Memoriál, tak jsme poněkud prohodili pořadí střelby v oddílové lize, a stříleli jsme z plynovek TAU. Doplněním pro ty, kteří nestříleli, byla hledačka s vyluštěním tajenky, a hlavní roli, kromě dobrého zraku, hrály části vzduchovky. (však to znáte muška, hledí pažba, botka...).

V dalším programu jsme pokračovali ve střelbě. Rozdělení na dva týmy jsme štafetově stříleli na špalíky. Někteří se třefovali pravidelně, jiným činí míření jistě potíže. Tým, ve kterém byli Paťa, Kája a Patrik byl nakonec o dost lepší.

Pak jsme, opět rozdělení na poloviny, hráli ‚zahanění míče‘. Nafukovací míč, třefovali tenisáky. Balón se pohyboval mezi liniemi, ale poslední přesná rána se dlouho nedařila. Nakonec se podařila poslední přesná rána Matějovi...

Poslední dvacetiminutovku jsme si zahráli vracečku, tentokrát s klasickým balónem. Ukázalo se, že nejlepší byla Kája.

Na závěr jsme vyhlásili vítěze květnového bodování, gratulujeme Tete. Rozdali si šušně za květen a pak zamířili k domovům.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyslo: 9. 6. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Barbora Haplova

